

[Socialministeren]

reduceres i det omfang, dele af lånet er i behold.

Til *udenrigsministeren* (3/8 78) af:

Gert Petersen (SF):

»Hvor mange penge bruger EFs to informationskontorer i København årlig, og hvor mange af disse penge anvendes på Grønland?«

(Spm. nr. 1088).

Begrundelse.

Der ønskes oplysninger om regnskaberne for 1977, budgettet for 1978 samt budgetforlaget for 1979.

Besvarelse (10/8 78):

Udenrigsministeren (Anker Jørgensen):

EF-Kommissionens samlede bevillinger til publikationer og information (kapitel 27 på EFs budget) var i 1977 16,3 mill. regningsenheder (ca. 122 mill. dkr.), i 1978 23,6 mill. europæiske regningsenheder (ca. 165 mill. dkr.). I sit budgetforslag for 1979 anmoder Kommissionen om en bevilling på 23,6 mill. europæiske regningsenheder, dvs. uændret i forhold til det bevilgede beløb for 1978.

EF-Kommissionen administrerer selv sit informationsbudget inden for den vedtagne beløbsramme. Regeringen er derfor ikke i besiddelse af oplysninger, som gør det muligt præcist at besvare det stillede spørgsmål. En del af omkostningerne til EF-Kommissionens information er fælles for samtlige kontorer og kan ikke fordeles på de lokale kontorer. Det kan dog anslås, at den del af den samlede bevilling, som kan henføres til EF-Kommissionens herværende presse- og informationskontor, er af en størrelsesorden på et par procent. Bevillingen ydes til information i Danmark som helhed, hvorfor der ikke foreligger nogen opdeling på Grønland eller andre danske amter.

For så vidt angår Europa-Parlamentets informationsudgifter, administreres disse af Parlamentet. Spørgeren, der selv er medlem af Parlamentet og dettes budgetudvalg, vil utvivlsomt dér kunne få de ønskede oplysninger.

Til *miljøministeren* (3/8 78) af:

Maisted (FP):

»Hvordan kan ministeren acceptere, at miljøstyrelsen behandler en klage fra Dansk Pelsdyravlerforening for Asker Johansen, Højby Minkfarm, uden overhovedet at have undersøgt de lokale forhold, som det fremgår af ministerens svar på mit spørgsmål nr. 943?«

(Spm. nr. 1089).

Begrundelse.

Efter ministerens svar på mit spørgsmål nr. 943 aflagde jeg besøg i Højby for at konstatere de gener, befolkningen kunne være udsat for. Jeg var der en varm sommerdag, den 25. juli.

For det første konstaterede jeg, at der var ca. 50 m fra Asker Johansens minkfarm til en bondegård med heste og mødding, og dernæst, at der inden for en cirkel med en radius på ca. 500 m var en anden minkfarm og gårde med animalsk produktion.

Når der klages over fluer og lugtplage, må det være umuligt at konstatere, hvor fluerne eller lugten kommer fra. Desuden er fluer og landlugt almindeligt på landet.

En sådan lokalafgørelse sættes i relief af, at ingen af de andre virksomheder er krævet lukket, og at kærneren ifølge dagspressen har udtalt, at han ikke havde forstået, hvorfor VK-gruppen havde arbejdet så ihærdigt på at få trukket sagen tilbage; det var jo en fremskridtsmand, der stod som ejer af minkfarmen.

Besvarelse (14/8 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Idet jeg henviser til de oplysninger om sagen, der fremgår af min besvarelse af 9. juni 1978 vedrørende spørgsmål nr. 820, skal jeg meddele, at miljøstyrelsen over for mig har oplyst følgende:

»Det fremgår, at der har været klaget over den pågældende virksomhed flere gange, første gang i 1969,

at sundhedskommissionen har pålagt virksomhedens ejer at overholde rengøringsregulativet og foretage mere effektiv fluebekæmpelse og senere har fundet anledning til at indskærpe disse krav med henvisning til, at der senere kunne blive tale om at tage op til overvejelse at kræve minkfarmen nedlagt, og